

Kyllä Fynillä kelpaa

Fynin saari Tanskassa on jo jotakuinkin tunnettu hyvästä meritaimenkannastaan. Erityisesti suuri saari on perhokalastajien suosiossa. Seurueellemme huhtikuinen taimenretki on muodostunut jokavuotiseksi perinteeksi ja tämä osaltaan kertoo ihastustamme kohteeseen. Retkikuntamme jäsenet ovat vaihdelleet, mutta porukkamme runko on pysynyt edelleen samana kuin ensimmäisellä Fynin matkalla 2002 eli mukana Pessi ja Saku. Valtavirrasta poiketen olemme keskittyneet pelkästään viehekalastukseen erittäin vaihtelevalla menestyksellä. Fynillä parasta on kalastamisen helppous. Auto toki on käytännössä välttämätön eli se pitää olla omasta takaa tai vuokratuna. Internetistä voi lunastaa päivä-, viikko- tai vaikka kausiluvan kohtuun hintaan.

Tämän jälkeen luvallista rantaviivaa kalastukseen on enemmän kuin lääkäri määrää. Nimittäin Fynillä rantaviivan virkistyskäyttö kalastukseen, ulkoiluun tai vaikka piknikille kuuluu nk. jokamiehen oikeuksiin. Kukaan yksityinen ei voi omistaa rantaa. Rantatalojen tontitkaan siis eivät ulotu koskaan varsinaisesti rantaviivaan asti, vaan se on kaikille vapaata virkistyskäyttöön. Tämä tekee Fynistä jos ei nyt ainutlaatuisen, mutta ainakin erinomaisen urheilukalastuskohteen. Kalastamisen helppoudella tarkoitan nimenomaan kalaan pääsyn helppoutta en suinkaan kalan saantia, joka useimmiten on kovan työn, vuosien kokemuksen tai hyvän tuurin takana. Yleensä meritaimenen tavoittamiseen Fynilläkin tarvitaan jopa näitä kaikkia.

Retki reipas

Tällä kertaa reissuumme yhdistettiin päivän matka Saksan puolelle. Sieltä ostimme lastin virkistysjuomia ja valmiiksi meille kilvitetyt käytetyn auton tutulta kauppialta. Auton ajoimme reissun loppuksi Ruotsin kautta Suomeen normaalina tuontiautona. Edullisen käyttöauton haku Saksasta ei juurikaan enää rahallisesti kannata. Hyvillä kontak-

teilla saattaa vielä löytää vähän ajatun yksilön mukavaan hintaan. Auton ja juomien haku kuvastaa myös reissuumme luonnetta. Se on muodostunut erittäin rennoksi retkeksi, johon aamusta iltaan verenmaku suussa kalastaminen istuu kuin kossupullo pariisilaiseen illallispöytään. Tuttujen tapaaminen, maisemien katselu ja hyvä ruoka vehnäoluen kera ovat lähes yhtä tärkeitä elementtejä kuin itse taimenen kalastus.

Ihmiset ovat pääosin Fynillä erittäin ystävällisiä. Kaikenlainen takakireys ja käyttäminen suorastaan loistavat poissaolollaan. Tämä kertoo omaa kieltään kehittyneestä kulttuurista, jossa rantavesissä kahlaavia paikallisia kalamihiä kunnioitetaan hienosta harrastuksesta. Toisaalta yritetään aktiivisesti markkinoida urheilukalastusta myös ulkomaisille turisteille. Fynillä kivikoissa ja dyneillä talsissaan ei koskaan takaraivoa kolota ajatus lupa-alueen

rajoista tai epäilyks oikeudesta oleskella juuri siinä rantatörmän katveessa. Rantaviiva kun on yksiselitteisesti tarkoitettu kaikille vapaaseen ulkoilu- ja kalastuskäyttöön. Ehkäpä tämä osaltaan selittää miksi olemme viihtyneet Fynillä jo niin useana keväänä.

Aloitussiltana pää auki!

Aloitimme kalastuksen torstai-iltana Assensin pikkukaupungin kupeesta.

Erään korkean hiekkatörmän alla on meille tutuksi tullut hotspotti, jossa on suhteellisen syvä ja helposti kalastettavissa oleva ranta. Polarisoituid aurinkolasit päässä kelpaa katsella rakkolevän koristelemaa leopardipohjaa ilta-auringon rauhoittavassa syleilyssä. Ensimmäinen aloitusspotti jäi meiltä ilman kalakontaktia. Tosin todistin näköetäisyydeltä paikallisen perhomiehen saavan kauniin parin kilon meritaimenen. Itse kalastin samoilta jalansijoilta vain varttituntia aiemmin pelkkää tyhjää... Tällaiset kokemukset perhokalastajien nöyryyttäessä viehekalastajaa kasvattavat vain kovaa luonnetta! Vesi on erittäin kirkasta. Harjaantunut perhokalastaja silmäileekin veden pintaa taukoamatta nähdäkseen taimenparven tai pinnassa käyvän tuikin. Sama pätee toki viehekalastajaan, mutta pääsääntöisesti kokeneimmat tekijät ovat perhokalastajia.

Seuraava Aborgin pitkältä uimarannalta jatkuva pieni kivikko tuottaa jo vavassani kärsimättömästi odotetun tempoilun. Keltaisella vatsalla väritetty Hummelin silakkaväri saa pienen taimenen suupielet venymään. Olkoonkin, että kala on onnetoman pieni ja saa jatkaa kasvuaan Fynin vesillä, tuo se ensimmäiselle illalle positiivisen fiiliksen.

Pettymysten perjantai

Perjantaiksi oli luvattu surkeaa vesisadetta ja kovaa tuulta. Onneksemme meteorologitkin ovat erehtyväisiä ja sää osoittautui poutaiseksi. Juuri sopivaksi kevättaimenkeliksi. Tu-

kevan aamupalan turvottaessa vatsaa suuntasimme automme keulan kohti valittua rantaa. Sea Trout Fyn nimisestä oppaasta löytyy erinomainen

kartta, jossa esitellään tunnettuja ottipaikkoja parkkipaikavinkkeineen. Kyseinen kirjanen on todella kätevä. Se kattaa koko Fynin saaren tunnetut taimenpaikat. Paikkoja on toista sataa, joten jos jollakin rannalla on useita kalamiehiä kannattaa heti vaihtaa maisemaa. Käytännössä aina löytyy suhteellisen helposti neitseellinen pätkä omalle porukalle.

Assenssin vakiopaikat tuottivat tällä kertaa kirvelevän pettymyksen. Seuraava Fynillä legendan maineessa oleva mesta taas oli porukkaa pullollaan. Noh, rantaahan riittää joten vartin etsiskelyn jälkeen auto oli jälleen parkissa ja vavan kärki kohti aaltoja. mutta mutta..... tuuli oli yltyntä rajuksi ja löytämäämme niemennokkaan se nosti huomattavat laineet. Nämä sekoittivat rantamatalan veden täydelliseksi maitokahviksi. Ei cafe lattea kiitos.... Ainoa järvevä veto oli etsiä kartasta suojaisempia rantoja ja valitsimme tällä kertaa läheisen Helnäesin niemen. Helnäesin niemenkärjestä alkava kivikko suorastaan haisee taimenelle. Potkupallon kokosia kivenmurikoita lojuu pienempien seassa siellä täällä. Suhteellisen loivasti syvenevässä pohjassa kasvaa reiluja rakkolevipesäkkeitä. Vedenpinta kunnolla rikki, mutta tuuli ei pääse kuitenkaan kunnolla puhaltamaan ja samentamaan rantavettä. Intoa puhuen levittäydymme tasaisin välimatkoin pommittamaan niemenrantaa. Tunnin session jälkeen tunnustimme tappiomme. Käänsimme nenämme takaisin kohti Assenssin lähtöspotteja. Näiltäkään vakiopaikoilta emme kuitenkaan saaneet merkkiäkään taimenen olemassaolosta. Vesisateen alkaessa lopettelimme päivän aika pettyneissä tunnelmissa. Ikäväksemme perjantain pitkästä päivästä käteen jäi putipuhdas nolla. Todelliseksi pelastukseksi nousikin uusi paikallinen italialainen ravintola. Runsaskaloriset pizzat hivelivät nälkäisten taimenen kalastajien makuhermoja illan jo hämähärrytyä.

Hummelin huumaa

Koko yön oli satanut vettä, mutta lauantai aamu oli täysin poutainen. Ilmojen puolesta onni siis potki oikein urakalla. Jos kunnolla sataa niin mieluiten yöllä...

Kopaisimme taas läheiset vakiomestat, jonka jälkeen päätimme suunnata saaren pohjoisosiin. Pessi tosin purناسi ja jätti eriyvän mielipiteensä demokraattiseen päätöksemme. Ideana oli kokeilla meille uusia rantoja ja ajaa vinosti saaren poikki, johon aikaa turhautui vaivaiset puolisen tuntia. Vihdoin kahlasimme munia myöten matalalla hiekkarannalla. Pessi kypsyi paikkaan ennen ensimmäistäkään heittoa ja allekirjoittanut sai piikikästä kritiikkiä. Paikkoja löytyy yksinkertaisesti niin paljon että seuraavan valinta saattaa synnyttää joskus laimeaa sanailua. Tällä kertaa selvisin kuiville viiden minuutin ajelulla, jolloin edessämme siinsi rikkonainen kivikko rakkolevineen ja

vaihtelevine pohjanmuotoineen. Saku ja Pessi innostuivat jolkottelemaan muutaman sadan metrin päähän. Minä taas jo aloitin vispaamisen ensimmäisestä herkullisesta kivikosta. Vartin heittelyn jälkeen tärähti! Suupielet nousivat kokeneellakin kalojen narraajalla virkeän pilkkukyljen viedessä siimaa. Sama keltasilakka Hummeli sai taas kyytiä. P...kle, ruma sielunvihollinen tulee valitettavasti suustani, kun kala yksinkertaisesti irtoaa. Henkeä täynnä kuin kolapullo virvon kivikkoa vielä jonkun vartin ennen kuin kapuan rannalle istuksimaan pikku paussille. Hiekalla rötköttäessäni muu seurakunta saapuu valitsemalleni taukopaikalle. Seurailimme mielenkiinnolla miten haukka metsästää lounastaan liitäen matalalla heinikon yläpuolella. Yhtäkkiä se syöksyy alas kuin kivi ja nappaa myyrän tai mikä liekään ruskehtava pikku karvapallo. Tauko loppuu Sakun määrätietoisesti kahlatessa rantamatalaan. Minä ja Pessi seuraamme karvanaamaisen ystävämmä esimerkiksi ja vieheet lentävät kauniissa kaareissa veteen. Eipä aikaakaan, kun Saku saa alamittaisen taimenen. No jotain tällekin päivälle, vaan pientä on....

Kyllästyttymme paikkaan suunnistamme saaren luoteisrannalle, jossa kartan mukaan kaunista kalastettavaa rantaviivaa riittää. Paikka vaikuttaakin todella otolliselta ja siinä viihdyimmekin parisen tuntia laihoihin tuloksiin. Yhteisestä päätöksestä päätimme kalastuspäivän tällä kertaa ajoissa. Ilmeisesti koko porukalla kiilui jo italialaisravintola mielessä ajaessamme hiljalleen kohti Assenssia.

Lopussa kiitos seisoo!

Sunnuntai aamuna nukuimme reilusti pitkään. Tiedossahan oli seuraavan yön pitkä ajo Tukholmaan ja olimme päättäneet kalastaa vain iltapäivällä muutamia tunteja. Puoliilta päiviltä heittelimme Helnäesin niemen pohjoispuolen upeaa rantaviivaa aurinkoisessa kevätssä. Kyseinen niemi on ilmeisesti ainakin kalastavien turistien suosiossa ehkäpä juuri sen kauneuden ja maisemien takia. Tälläkin kertaa jäämme meille jo tutuksi tulleessa paikassa ilman saalista, mutta kalaa siellä varmasti ajoittain on hyvin. Niin otollisen näköinen se on sekä kartalla että kalamiehen silmissä.

Viimeiseksi paikaksi valitsimme Assensin pohjoispuolella sijaitsevan Aborgin uimaranan, jonka olimme jo kalastaneet useaan otteeseen. Määrätietoisin askelin kävelin rantaa satakunta metriä etelään. Valitsin siiman päähän kirkkaan keltaisen Hummelin

"noutajavärin". Ensimmäinen heitto ja pam! Siiman päässä temmelsi pirteä nätti taimen. Viiden ikuisuudelta tuntuvan minuutin jälkeen kala sätki rannalla. Tarkalleen mitattuna 53 cm eli n. puolitoistakiloinen. Tuli viimeisen päivän viimeisellä paikalla eli ainoa kunnon kala saatiin ihan viime metreillä. Eipä se Fyn meitä siis pettänyt tälläkään reissulla! Saldona pari onnettoman pientä taimenta, yksi kunnon karkuutus ja yksi kaunis kala. Mutta mikä tärkeintä seura, sää, maisemat ja fiilis olivat hienot. Siitä oli mukava lähteä virkein mielin ajelemaan kohti Tukholmaa!